

Hled'te, přichází hodina

Hled'te, přichází hodina - ano, už je tu - kdy se rozprhnete každý po svých a mne necháte samotného. (Jan 16,32)

1. Ježíš je odsouzen

Také nám se to stává: naše okolí na nás doráží, hrozí, slovy bije do tváře, stojíme jakoby uprostřed uzavřeného kruhu, z něhož není úniku a nenajde se ani jeden hlas, který by měl odvahu pozvednout se na naši obranu. A nebo my, sami jsme součástí kruhu uprostřed něhož stojí náš bližní a jediným slůvkem nepřijdeme na pomoc.

Pane Ježíši, dej nám sílu mlčet bez pocitu hořkosti a odvahu v pravý čas se ptát "proč biješ?"

2. Ježíš bere na sebe kříž

Člověk si může svůj kříž vyrobit i sám. Podle svého vkusu, malý či velký, hladký nebo nápadně zdobený, pohodlný, na míru. Může jej ukrývat na dně své duše nebo nosit všem na očích. S takovým křížem se trmácíme, stavíme na odiv své skutečné nebo domnělé utrpení a snažíme se svým já zakrýt toho, který bez okázalosti, avšak v pravdě, přijal kříž, ne ze své ruky, ale z ruky svého Otce.

Pane Ježíši, nauč nás přijímat a nosit jen takové kříže, které nám ve své lásce nabízí a sesílá Boží vůle.

3. Ježíš klesá poprvé

Někdy v tom nejlepší úmyslu přeceníme své síly lidské přirozenosti a naložíme nebo necháme si naložit náklad požadavků a úkolů, které neuneseme, pod jejichž tíhou padáme. V takovém případě buď všechno odložíme a utečeme, nebo se snažíme to, co je naší povinností a zodpovědností, nastrčit a uvalit na někoho jiného a zabít dvě mouchy jednou ranou.

Pane Ježíši, když na nás přijde takové pokušení, připomeň nám, že tobě při tvém pádu pomáhali jen kopance a urážky.

4. Ježíš potkává svou Matku

Jestliže na své strmé cestě, ve svých trápeních potkáme nám drahou a blízkou osobou, obyčejně nám nestačí jenom pohled na ni, toužíme po doteku, po konkrétní pomoci a povzbuzení. A právě tak je to s námi, když se musíme dívat na bolest těch, které milujeme. Přemýšlíme, jak bychom jim mohli přispět v neštěstí, zmírnit jejich soužení. Přemýšlíme tak usilovně, že už nevidíme je, ale jenom sebe.

Pane Ježíši, vlej do našich srdcí takovou lásku, jakou měla Maria. Aby setkání s námi bylo posilou pro tebe, který trpíš v našich bližních.

5. Šimon Cyrénský pomáhá nést kříž

Jsme-li vyzváni, abychom přiložili svoji ruku k nějakému dílu, obyčejně nás ze všeho nejvíc zajímá, co za to dostaneme, co za to budeme mít. A žádáme-li někoho o pomoc, nejdřív mu slíbíme odměnu. Nemusí to být vždycky hmotná odměna, někdy postačí, jen když se o našem činu hodně mluví, když se nám dostane hlasitého uznání, když nás druzí obdivují a hledí na nás s respektem.

Pane Ježíši, Šimonu z Cyrény se nedostalo ničeho z toho, ani jsi ho nechválil a nedával někomu za příklad. Kéž i naše přátelství umí být nezištné.

6. Veronika utírá Ježíšovu tvář

Každý z nás vlastní nějaký obraz, umělecké dílo, kterého si považuje a na něž se dívá raději a častěji, než na ostatní. A prožívá velkou bolest, když mu člověk nebo jiný zásah ono dílo zničí. A nebo má svého hrdinu v románu či ve filmu, kterému se chce podobat, či umělce, kterého si váží, a o kterém sbírá všechny možné informace, aby se dozvěděl co nejvíce o jeho životě.

Pane Ježíši, ať je pro nás, tak jako pro Veroniku, tvůj obraz ten jediný, který chceme mít stále před očima, ať se náš život stále více podobá tvému.

7. Ježíš padá podruhé

Člověk není starý nebo mladý podle tváře, ale podle srdce. Ve vysokém věku je může mít svěží a otevřené, právě tak jako i srdce fyzicky mladé může být lhostejné, okoralé a samá vráska. Je-li však srdce v tom správném duchu mladé, je plné elánu a nadšení. A ty sebou často přinášíš nerozvážnost a zbrkllost, po nichž následují chyby a tvrdé pády.

Pane Ježíši, ty víš, jak bolí pád, zvláště takový, který nám přivodil někdo druhý. Rozumíš srdci člověka, nauč je statečně přijímat i porážky.

8. Ježíš napomíná plačící ženy

Jdem po své cestě k Bohu, po cestě, kterou nám prošlapal náš Pán. Po jedné její straně je Boží spravedlnost, po druhé Boží milosrdenství. Před námi stále září maják - světlo Kristovo. Ono je pevné a stálé, to my uhýbáme anebo zavíráme oči. Někdy se třeseme před Boží spravedlností a odmítáme jeho milosrdenství, jindy příliš spoléháme na milosrdenství podle lidského úsloví, že spravedlnost je slepá.

Pane Ježíši, ty jsi řekl: "Neplačte nade mnou, ale nad svými hříchy!" Ty jsi však tak plný lásky k nám, že tvá spravedlnost je ještě větší milosrdenství. Děkujeme ti!

9. Ježíš padá potřetí

Jak rádi a jak často se chlubíme svými znalostmi, především co známe a co jsme dokázali, co umíme a co jsme udělali pro sebe i pro druhé, co všechno ještě dokážeme a také co všechno vydržíme. Jak často a jak rádi se chlubíme také svým Pánem, jeho dary a milostmi, jimiž nás stále zahrnuje, a místo pokory a vděčnosti předvádíme svoji ješitnost a pýchu, která vždy přivodí sejítí z cesty a pád.

Pane Ježíši, i ty počítáš s naší slabostí a sám jsi nejvíce pocítil naši nevěru. Odpusť nám a pomoz ztraceným synům vždy znovu vstát a vydat se k Otcovu domu.

10. Ježíš je zbaven šatu

Jsme křesťané vychovaní tvrdostí doby, stojíme nohama na zemi, dokážeme hájit svoje přesvědčení a stát nesmlouvavě za svými názory. Jsme také lidé obklopení světem, který se na nás zvědavě dívá. Co se však stane, vyzve-li nás Boží vůle, abychom se pro tento svět a právě proto, že si hrdě smíme říkat Boží děti, vzdali všeho, co je naše, co nám patří a zůstali před ním a lidmi docela nazí?

Pane Ježíši, i když ti vzali všechno vnější, stále ještě jsi byl nejbohatší ze všech bohatých, protože jsi se přibližoval k Otci.

11. Ježíš je ukřižován

Kam každý z nás touží dojít na své pozemské pouti? K cíli. K cíli, který si předsevzal, o který bojoval, pro nějž i mnoho obětoval. To je smysl našeho prostého života. Takový cíl si určuje každý z nás, a dokud jej naše oči vidí, bývají i naše kroky rozhodné a jisté. Ještě častěji se ale stává, že moudrost Otcova pro naše dobro změni náš směr. Jeho záměr zkříží náš plán a nám se zdá, jako bychom byli podvedeni a ošizeni, v prázdnotě.

Pane Ježíši, ty znáš takovou prázdnotu, víš jaké to je, přijít o všechno, nevnímat nic než bolest. Bůh Otec ti dal poznat dokonalou samotou, abys nikdy nezatoužil nás opustit. Kéž ani my tebe neopouštíme.

12. Ježíš na kříži umírá

Každý to ví, všichni si toho jsme vědomi, ale žádný z nás si to nedovede představit a proto se toho neznámého více či méně bojí. Jaké to bude poslední den, tu poslední hodinu, která nám bude na této zemi dopřána? Co se stane s těmi, kteří nás obklopovali, milovali a na kterých jsme záviseli my? Kam přijdou naše myšlenky, práce, dokončená díla i nedokončená?

Pane Ježíši, až se tak stane a v našich dveřích se objeví posel s pozváním před Boží soud, kéž jako ty nemusíme říkat víc než: "Do tvých rukou, Pane, poručím svou duši."

13. Ježíše položili do Mariina klína

Ne, cítíme to. My nebudeme mít tolik síly ani odvahy, jako Kristus, abychom vyslovili ona slova: "Do tvých rukou Pane..." Náš život není tak bezelstný a čistý, abychom si jej troufli nabídnout Otci. Co si tedy počne provinilé dítě, které se bojí přijít otci na oči? Jde nejdřív za matkou a jí se přizná a ona již zmírní otcův hněv i za cenu, že jeho rozhořčení nechá vylít na sebe.

Pane Ježíši, to nám připomeň na našem odchodu. Že také my máme tvé Matce Panně Marii se svým životem s důvěrou položit do klína - tebe.

14. Pána Ježíše uložili do hrobu

Když se nám zhatí naše plány, když nám někdo podrazí nohy a zničí naše dílo, když nás zradí přítel, když nám všechno vypadává z rukou, máme chuť trucovat, ukrýt se do nejzazšího kouta a tam si hýčkat svoje rány. Vymýšlíme si všechno možné, hledáme na bližních chyby a slabosti, vzpomínáme, kdy se jim co nepovedlo, stále si připomínáme, kdy a kolikrát nám kdo ublížil a co dobrého jsme udělali těm druhým.

Pane Ježíši, všichni chceme jednou povstat k novému životu. To se ale nikdy nemůže stát, když budeme žít jen sami v sobě a pro sebe. Buď stále našim učitelem a průvodcem, aby již zde na zemi odumřelo pšeničné zrno našeho já pro jediné velké ty!

Závěr:

Ježíši, tak bezútěšný by byl obraz světa, kdyby nebylo tvé křížové cesty! Víím, že tvá křížová cesta smrti neskončila, že má své pokračování. Půjdu-li po ní také, mám záruku, že i pro mě život smrti neskončí, ale že se pouze změní. Ovšem půjdu-li po ní také.

Ať je tedy tvoje křížová cesta vzorem, kterému se chci svým vlastním životem co nejvíce přiblížit. Amen.